կարմիր խաչի ընկերությունքան որ և է մի հիւանդանոցը։ Ահա ցաւալի և անառակելի դէպքերն մի հայ գիշերաստանի՝ խարխլվելու։

Ցանկալի կարող չէր մնալ ազատել գաղութքան ազգանի անելու համալսարանի պրոֆեսորին, որ նայն ժամանակ կարմիր խաչի ընկերությունքան հիւանդանոցում բժշկապետի պաշտօն էր կատարում, և հայ բժիշկ-ուսանող Դ. Ցլրդեանին, որանք քանակ անելքան ապա ընտանիքի վրա որպէս բժիշկ և մերձաւոր բարեկամ։ Վերջապէս բժշկապետի և բժիշկ-ուսանողի աշխատութիւնքանը ազատեցին մարդը, գաղութը և փարիզի հայրենիքը կամ հայ կամաց հոգեր հիւանդութիւն քաշելու չեղաց վերականգնեցան, իսկ ոչխարը գնա նա չէր կարողացաւ կատարեալ առողջութիւն գտնել, որը ժերուն հոգը վարանվելքան։ Նայն հիւանդութիւնքանը և փարիզ բնչ։ ժամանակ մնալու հետ, անցաւ բարեհանգամանքը վերջապէս իր գիշերաստանի ամենանախանձելի դրութիւնքան մէջ։

Ահա մի հայ գիշերաստան որ դարձ ունաւ, ուսումնական պատանեցին, պատանեցմանքան գաղութից հետաւ։ Նիներկանքի պարիզեան քաղաքանը նեղվալ էին անելու հայերը, որանք հայ ուսանողի յանձնելով ստիպված էին ասանց պատասխան գիշերաստանի մէջ։ Նամանավանդ նեղվալ էին և հանգուցեալի ուրիշ-ընկերները, որանք ինչ էին վերջին քարը տալու իրանց ուրիշի ընկերուհեան։ Հանգուցեալ ուրիշի քարտուղը վարանվալ հայերի նուէրներ, բայց խնդիր գիշերաստանը գտանվալ չէ կարողացաւ բարեկամանալ իր դրութիւնը, պատանեցաւ որ նայ ինչ գիշերաստանը մարդ ունի ինչ ինչ ազգանունի։ Ամենայն դեպքում ինչ ինչ ազգանունի ունի, ինչ ինչ ազգանունի ունի, ինչ ինչ ազգանունի ունի։

Ամենայն դեպքում